

- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως σε ένα ή σε αμφότερα τα ερωτήματα αυτά, αντιτίθεται το ίδιο πλαίσιο στην εκ των υστέρων νομιμοποίηση, έτσι ώστε να είναι ακόμη δυνατόν να καταλογιστεί η πράξη στο πιστοποιητικό και ως εκ τούτου να είναι ακόμη δυνατόν να πληρωθεί η επιστροφή και να ελευθερωθεί η εγγύηση που είχε συσταθεί;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως επίσης στο ερώτημα 2, είναι το ίδιο πλαίσιο ανίσχυρο κατά το μέρος που δεν προβλέπει ότι σε μια περίπτωση όπως η εν προκειμένω, όπου ένα πιστοποιητικό χρησιμοποιήθηκε κατά μία ημέρα νωρίτερα, πληρώνεται η επιστροφή και ελευθερώνεται η εγγύηση που είχε συσταθεί;

- (¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1234/2007 του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2007, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των γεωργικών αγορών και ειδικών διατάξεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα (ενιαίος κανονισμός ΚΟΑ) (ΕΕ L 299, σ. 1).
- (²) Κανονισμός (ΕΚ) 376/2008 της Επιτροπής, της 23ης Απριλίου 2008, για τις κοινές λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος των πιστοποιητικών εισαγωγής, εξαγωγής και προκαθορισμού για τα γεωργικά προϊόντα (κωδικοποιημένη έκδοση) (ΕΕ L 114, σ. 3).
- (³) Κανονισμός (ΕΚ) 382/2008 της Επιτροπής, της 21ης Απριλίου 2008, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος των πιστοποιητικών εισαγωγής και εξαγωγής στον τομέα του βοείου κρέατος (αναδιτύπωση) (ΕΕ L 115, σ. 10).
- (⁴) Κανονισμός (ΕΚ) 612/2009 της Επιτροπής, της 7ης Ιουλίου 2009, για τις κοινές λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος των επιστροφών κατά την εξαγωγή για τα γεωργικά προϊόντα (αναδιτύπωση) (ΕΕ L 186, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 11 Ιουλίου 2013 το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 30 Απριλίου 2013 στην υπόθεση T-304/11, Alumina d.o.o. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής

(Υπόθεση C-393/13 P)

(2013/C 274/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείον: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J.-P. Hix και G. Berrisch, Rechtsanwalt)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Alumina d.o.o., Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του ανααιρεσείοντος

Το ανααιρεσείον ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση,

— να απορρίψει την προσφυγή,

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα του πρώτου βαθμού στα έξοδα της αιτήσεως αναίρεσεως και της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Το Συμβούλιο προβάλλει ένα και μόνο λόγο προς στήριξη της αιτήσεως του αναίρεσεως κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο στις 30 Απριλίου 2013, στην υπόθεση T-204/11, με την οποία αυτό ακύρωσε τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 464/2011 του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2011, για την επιβολή οριστικού δασμού ανταντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές σκόνης ζεολιθίου-Α, καταγωγής Βοσνίας και Ερζεγοβίνης (¹).

Το Συμβούλιο προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι υπέπεσε σε πλάνη κατά την ερμηνεία της έννοιας «πωλήσεις κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις» του άρθρου 2, παράγραφοι 1 και 6, του βασικού κανονισμού (²). Ειδικότερα, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι οι πωλήσεις δύνανται να έχουν πραγματοποιηθεί «κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις» ακόμα κι αν ο πωλητής επιβάρυνε την τιμή πωλήσεως με ασφάλιστρο ώστε να καλύψει τον κίνδυνο μη καταβολής ή καθυστερημένης πληρωμής.

Κατά το Συμβούλιο, η αντίθετη ερμηνεία στην οποία προέβη το Γενικό Δικαστήριο είναι ασύμβατη, επιπροσθέτως, προς την αρχή της ασφάλειας δικαίου.

(¹) ΕΕ L 125, σ. 1.

(²) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 343, σ. 51).

Προσφυγή της 12ης Ιουλίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-395/13)

(2013/C 274/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: O. Beynet και E. Manhaeve)

Καθού: Βασίλειο του Βελγίου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου παρέλειψε να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 3 και 4 της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων ⁽¹⁾, καθόσον δεν εξασφάλισε τη συλλογή και επεξεργασία των αστικών λυμάτων 57 οικισμών με ισοδύναμο πληθυσμό μεγαλύτερο των 2000 και μικρότερο των 10000 κατοίκων.
- να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή της, η Επιτροπή προσάπτει στο Βασίλειο του Βελγίου ότι δεν εκτέλεσε ορθώς, σε πενήντα επτά οικισμούς, την οδηγία 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων.

Βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 1 και του άρθρου 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ, οι οικισμοί με ισοδύναμο πληθυσμό μεταξύ 2000 και 10000 κατοίκων θα έπρεπε να διαθέτουν δίκτυα αποχετεύσεως αστικών λυμάτων το αργότερο την 31η Δεκεμβρίου 2005.

Όσον αφορά τις υποχρεώσεις επεξεργασίας αστικών λυμάτων, το άρθρο 4, παράγραφος 1 της οδηγίας, επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να μεριμνούν ώστε τα αστικά λύματα που διοχετεύονται σε αποχετευτικά δίκτυα να υποβάλλονται, πριν από την απόρριψή τους, σε δευτεροβάθμια ή σε ισοδύναμη επεξεργασία.

Τέλος, οι διαδικασίες ελέγχου που θεσπίζονται στο παράρτημα I, στοιχείο Δ, της οδηγίας, επιτρέπουν να ελέγχεται κατά πόσον τα εξερχόμενα από τους σταθμούς επεξεργασίας λύματα πληρούν τις απαιτήσεις απορριμειών που ορίζονται στην οδηγία.

⁽¹⁾ ΕΕ L 135, σ. 40.

Αναίρεση που άσκησε στις 15 Ιουλίου 2013 η Simone Gbagbo κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 25 Απριλίου 2013 στην υπόθεση T-397/13, Gbagbo κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση C-397/13 P)

(2013/C 274/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Simone Gbagbo (εκπρόσωπος: J.-C. Tchikaya, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Δημοκρατία της Ακτής του Ελεφαντοστού

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να κρίνει παραδεκτή και βάσιμη την αίτηση αναίρεσεως της S. Gbagbo,
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση,
- να ακυρώσει αφενός την απόφαση 2011/18/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 14ης Ιανουαρίου 2011, η οποία τροποποιεί την απόφαση 2010/656/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου ⁽¹⁾, τον κανονισμό (ΕΕ) 25/2011 του Συμβουλίου, της 14ης Ιανουαρίου 2011, ο οποίος τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) 560/2005 ⁽²⁾, την απόφαση 2011/221/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 6ης Απριλίου 2011, η οποία τροποποιεί την απόφαση 2010/656/ΚΕΠΠΑ σχετικά με την ανανέωση των περιοριστικών μέτρων κατά της Ακτής Ελεφαντοστού ⁽³⁾ και τον κανονισμό (ΕΕ) 330/2011 του Συμβουλίου της 6ης Απριλίου 2011, για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων ενόψει της κατάστασης στην Ακτή του Ελεφαντοστού ⁽⁴⁾, κατά το μέτρο που αφορούν την ανααιρεσείουσα,
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα προβάλλει δύο λόγους προς στήριξη της αιτήσεως της.

Πρώτον, η ανααιρεσείουσα προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι απέρριψε τον λόγο της προσφυγής της περί παραβάσεως της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως. Ειδικότερα, η ανααιρεσείουσα προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι έκρινε πως το Συμβούλιο αιτιολόγησε επαρκώς την απόφασή του, ενώ η προσβαλλόμενη απόφαση δεν περιείχε καμία άλλη αιτιολογία πλην της ιδιότητας της S. Gbagbo, ήτοι ότι αυτή είναι «πρόεδρος του κόμματος FPI στο Κοινοβούλιο».

Δεύτερον, η ανααιρεσείουσα προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών. Εκτιμά ότι είναι κατ' ουσίαν ανακριβή τα πραγματικά περιστατικά της παρεμβολής εμποδίων στην ειρηνευτική διαδικασία και τη διαδικασία συμφιλίωσης, τη δημόσια διέγερση σε μισαλλοδοξία και βία και ότι αυτά δεν επιβεβαιώνονται από τα αποδεικτικά στοιχεία.

⁽¹⁾ ΕΕ L 11, σ. 36.

⁽²⁾ ΕΕ L 11, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 93, σ. 20.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 93, σ. 10.